

ВПРОВАДЖЕННЯ ІННОВАЦІЙНИХ ПЕДАГОГІЧНИХ ТЕХНОЛОГІЙ У ПРОФЕСІЙНІЙ ДІЯЛЬНОСТІ ВИКЛАДАЧІВ

КОРОТКІХ М.А.

Одеська військова академія, м. Одеса, Україна

КОЛИХАНІН С.П., ШУШУЛКОВ С.Д.

Одеська державна академія будівництва та архітектури, м. Одеса, Україна

Входження України до європейського освітнього простору вимагає підвищення якості кваліфікації викладачів ВНЗ. Планомірне, систематичне підвищення кваліфікації викладацьких кадрів являє собою головну проблему суспільного розвитку в контексті Болонського процесу і одне з найважливіших завдань освіти. Вища освіта, як одна із складових загальнодержавної системи освіти, повинна забезпечувати потреби держави у кваліфікованих кадрах.

Інновації у сфері освіти спрямовані на формування особистості, її здатності до науково-технічної та інноваційної діяльності, на оновлення змісту освітнього процесу. Кожна педагогічна епоха породила своє покоління технологій. Перше покоління освітніх технологій являло собою традиційні методики; технологіями другого і третього поколінь були модульно-блочні і цільно-блочні системи навчання; до четвертого покоління освітніх технологій відноситься інтегральна технологія. Інноваційні педагогічні технології поділяються на: технології розвивального навчання; парацентрична технологія навчання; особистісно-орієнтовна технологія; технологія проектного навчання; блочно-модульна технологія [1].

Окрім загальновизнаного системного підходу [2, с. 58] наразі приділяється увага також розвитку творчої складової тому поширеними стають когнітивний та гуманістичний підходи до визначення педагогічної технології. Послідовники когнітивного підходу виокремлюють у навчанні інтелектуальні уміння (абстрагування, аналіз, синтез, узагальнення, оцінювання тощо, тобто такі, що допомагають у розв'язку відповідної проблеми), розвиток мислення та пам'яті [4, с.325]. Саме «Я – концепція» дозволяє реалізувати внутрішні і зовнішні модальності через самооцінку, програмування, саморегуляцію, самоутвердження. Основне завдання якої закріпити у свідомості викладача необхідність у самопізнанні, саморозвитку, самореалізації, самовихованні. Ці технології спрямовані на розвиток внутрішнього потенціалу, підвищення професіоналізму [3, с.89].

Під інноваційними педагогічними технологіями розвитку педагогічної майстерності викладачів ВНЗ розуміємо інтегративний процес використання

найбільш ефективних методів, способів, форм організація навчально-виховного процесу з використанням передового педагогічного досвіду для самовдосконалення та розвитку професійної майстерності викладачів.

Інноваційні педагогічні технології розвитку педагогічної майстерності викладачів ВНЗ характеризується такими принципами, як:

принцип науковості – базується на здатності проведення теоретичних або експериментальних досліджень, пошуку альтернативних шляхів дослідження, формування наукових припущень, розробки методики дослідження, умінь наукових передбачень, встановлення причинно-наслідкових зв'язків, умінь виконання наукових аналізів, здатності до наукових узагальнень отриманих аналізів та висновків;

принцип концептуальності – базується на розвитку та збереження системи військової освіти в Україні, систематичного підвищення кваліфікації науково-педагогічного потенціалу, пріоритетних завдання ВНЗ до навчально-виховної, культурно-просвітницької та науково-дослідницької діяльності з високим рівнем загальної професійної компетентності, зорієнтованого підходу щодо оптимізації педагогічної взаємодії всіх учасників педагогічного процесу, безперервним удосконаленням педагогічної майстерності;

принцип процесуальності – виступає підґрунтям системи процесуальних досягнень вищої школи України її науково-педагогічного потенціалу, передбачає формування позитивних тенденцій науково-педагогічного складу, поглиблення й удосконалення знання нормативно-правових документів і вимог законів України, встановлення правової організації підготовки та перепідготовки й підвищення кваліфікації викладачів, створення всебічного процесуально-педагогічного забезпечення удосконалення змісту реформування системи вищої освіти;

принцип змістовності – базується на цілісності змісту, розширенні й поглибленні обсягу знань і вмінь, розширенні й вдосконаленні навичок оволодіння змісту освітньо-кваліфікаційних характеристик;

принцип управління – базується на організації всіх видів і процесів виховного й навчально-методичного управління професійної освіти, стилі управлінсько-педагогічної діяльності викладачів у педагогічному процесі, управління та організації науково-практичних семінарів і конференцій;

принцип індивідуальності – базується на докладанні низки зусиль на досягнення особистісних і професійних цілей, поетапному удосконаленню професійного рівня методологічної підготовки педагогічних кадрів, підвищенню фахового та особистісного росту викладачів, особистісному розвитку згідно вимог і потреб сучасного суспільства до розвитку педагогічної

майстерності у викладачів, творчій активності до науково-дослідницької діяльності та особистісного зростання кваліфікованого рівня майстерності викладачів;

принцип наступності – базується на забезпеченні послідовності та наступності ступінчастої освіти в системі підготовки фахівців, забезпеченні практичної спрямованості підготовки і удосконаленні їхніх професійних умінь і навичок з врахування попереднього професійно важливого досвіду, узгодженості ступенів та етапів освітньо-кваліфікаційних рівнів і ланок поетапного розвитку педагогічної майстерності викладачів, формуванні безперервній самоосвіти та самовдосконалення педагогічної майстерності;

принцип ефективності – базується на високих результатах підготовки і сформованості системи теоретичних знань і вмінь, фаховій компетентності опанування конкретних практичних умінь й навичок педагогічної майстерності викладачів, використанні цілісного інтелектуально-наукового та професійно-особистісного розвитку професійних здібностей та педагогічної майстерності, застосуванні методів наукового пізнання та методик дослідження, використанні ефективних шляхів отримання результатів.

Таким чином, втілення інноваційних педагогічних технологій у професійну діяльність викладачів сприяє володінню прийомами, формами, методами передачі знань та педагогічною майстерністю їх удосконалення; володінню високим рівнем найкращих зразків передового педагогічного досвіду до постійного розвитку педагогічної майстерності викладачів; впровадженню теоретичної і практичної майстерності до виконання професійної діяльності з усвідомленням можливостей педагогічної професії для розвитку своєї особистості.

Література:

1. Електронний ресурс]. – Режим доступу : http://firstedu.com.ua/index.php?option=com_content&view=article&id=529:2011-04-03-13-24-45&catid=7:osv&Itemid=31.
2. Воловник В. Є. Педагогічні умови діагностування рівня підготовки військових фахівців : дис. кандидата пед. наук : 13.00.04 «Теорія і методики професійної освіти» / Воловник Валентина Євгенівна; Південноукр. держ. пед. ун-т ім. К. Д. Ушинського. – О., 2002. – 302 с.
3. Гладкова В. М. Основи акмеології : [підручник] / В. М. Гладкова, С. Д. Пожарський. – Л. : Новий Світ-2000, 2007. – 320 с.
4. Безюлева Г. В. Профессиональная компетентность специалиста : взгляд психолога / Г. В. Безюлева // Проф. образование.– 2005.– № 12.– С. 24-25.